

Verslag van de leesclub Vrouwen van Nu op 21 juli bij An

Aanwezig waren: Nan, Conny, Greet, Leny, An, Ria, Joke en Conny.

Het boek: **Tikkop** is momenteel de laatste roman van **Adriaan van Dis**

De schrijver is al meer dan veertig jaar betrokken bij Zuid-Afrika, in 1973 studeerde hij in Stellenbosch.

Kort ervoor was hij betrokken geraakt bij een Parijse apartheidsorganisatie. Omdat hij zich kritisch uitliet in de media werd hem de toegang tot het land ontzegd. Een paar weken na de vrijlating van Mandela kreeg hij alsnog een visum voor Zuid-Afrika. Twintig jaar later verbleef van Dis opnieuw voor langere tijd in Zuid-Afrika, over die tijd schreef hij Tikkop.

Adriaan werd in 1946 geboren in Bergen. Indië speelde een belangrijke rol in zijn jeugd.

Hij had MO Nederlands gestudeerd. Breyten Breytenbach was een groot voorbeeld voor hem

Hij werkte bij NRC Handelsblad en komt regelmatig op TV. In 1983 krijgt hij de Nipkovschijf voor *Hier is Adriaan van Dis*.

Hij heeft ook in Parijs gewoond, maar hij woont nu weer in Nederland. De schrijver heeft een fascinatie voor lagere milieus, terwijl hij zelf zo gedistingeerd spreekt

Hij schreef onder andere ook *Nathan Sid* een jeugdverhaal, *Indische duinen* (1994) *Leeftocht* (2007).

Stadsliefde (2011) en in 2004 Het boekenweek essay *Onder het zink - Un abecedaire de Paris* (Een ABC'tje over Parijs).

Wat vonden wij van het boek

Marijke vond het een boek met mooie taal bijvoorbeeld "De zee hield zijn adem in", blz 59. Dit is een personificatie. Ze heeft van het boek genoten.

Het doel van Mulders reis was zijn geheugen op te frissen.

An heeft door haar ogen alleen het eerste stuk kunnen lezen.

Een mooi apart boek, er is haast niet tegen drugs te vechten

Conny vond dat de twee idealisten van vroeger nu teleurgesteld waren in wat er geworden is van Zuid-Afrika na de dood van Mandela en de afschaffing van de apartheid.

Leny vond het ook mooi taalgebruik, het verhaal was een desillusie.

Greet vond de strekking van het verhaal heel triest en ook mooi taal gebruik.

Ria had moeite om het Zuid-Afrikaans te begrijpen, ze hoort van Dis spreken,

Drugsgebruik komt vaak door armoede

Erica vond het landschap mooi beschreven en vindt Mulder wat zeurderig overkomen.

Joke had in het begin moeite om haar aandacht erbij te houden, omdat het begon met veel problemen. Later met Hendrik vond ze het verhaal meer grijpbaar.

Ze leest graag Adriaan van Dis.

Nan vond het een prettig leesbaar boek.

Het boek **Tikkop** is een **psychologische roman** over vriendschap en verraad, ook over liefde voor taal en land

Het gaat over de Nederlander **Marten Mulder**, de vroegere kompaan van de Zuid-Afrikaan **Donald (schuilnaam voor Trighart)**

Veertig jaar geleden leerden ze elkaar kennen in Parijs, bij de anti apartheidsorganisatie Solidarite Nu werd Mulder uitgenodigd door Donald (arts) om naar Zuid-Afrika te komen om na een beroerte zijn geheugen op te frissen

De werkelijkheid van het nieuwe Zuid-Afrika lijkt anders dan de droom van toen.

Donald zette zijn strijd voort in het verstilde vissersdorp, maar de vissers voelen zich aan alle kanten verraden, want de visrechten zijn door corrupte leiders verkwanseld, er is geen werk en de jongeren vluchten in de goedkope drug Tik. Ook had een vloedgolf enorme schade aangericht

De twee mannen, die zelf nooit kinderen hebben gehad, ontfermen zich over een talentvolle jongen, Hendrik, de zoon van Charmein de oesterverkoopster, die zij een nieuwe toekomst willen bieden. Hij had een gebroken arm en kon goed leren. Die jongen moest alles goed maken. Mulder had ook een soort relatie met Charmein De vrouw van Donald is een Francaise, die graag en veel naar Parijs gaat, zou ze nog terug komen?

Donald is erg rechtlijnig en bemoeizuchtig, Mulder gaat veel soepeler met de dingen omdat hij socialer is, maar naief.

Thematiek: Machteloosheid en schuldgevoel

Motief: Apartheid en vaderschap

De titel Tikkop: Tik is een goedkope drug, waarvan je raar in je kop wordt.

Op **de voorkant** staat Hendrik met een grote vis

Conny Slagter